

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 2. februar 2026

Sag BS-31208/2025-HJR
(2. afdeling)

A
og
B
(advokat Michael Serup for begge)

mod

Skatteministeriet
(advokat Tony Sabbah)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 22. afdeling den 2. juni 2025 (BS-3250/2023-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Hanne Schmidt, Lars Hjortnæs, Jens Kruse Mikkelsen, Jørgen Steen Sørensen og Søren Højgaard Mørup.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om der ved beregning af afgift af en gave fra A til hans søn B kan fratrækkes tinglysningsafgift, som er betalt i forbindelse med, at C K/S som led i et generationsskifte fik tinglyst adkomst til en række ejendomme.

Ifølge gavebrev af 25. september 2019 overdrog A og hans ægtefælle D en ideel andel af en virksomhed til deres søn B. Det fremgår af gavebrevet, at virksomhedens aktiver bl.a. omfattede en række nærmere angivne ejendomme. Det fremgår endvidere, at overdragelsen indebar et samvirke mellem A og D som personligt hæftende deltagere og B som ikke personligt hæftende deltager, og at

samvirket skulle kvalificeres som et kommanditselskab, C K/S. As og Ds ejerandele skulle bestå af i alt 10 A-kommanditandele med stemmeret, mens Bs ejerandel skulle bestå af 90 B-kommanditandele uden stemmeret. Samme dag underskrev A og D vedtægter for C K/S.

Den 31. januar 2020 fik C K/S tinglyst adkomst til syv af de ejendomme, der var anført i gavebrevet, og som indtil da ifølge tingbogen var ejet af A. Der blev i den forbindelse betalt tinglysningsafgift.

Det er ubestridt, at der skal betales 67.164 kr. i gaveafgift af gaven fra A til B, medmindre en del af tinglysningsafgiften kan fratrækkes i gaveafgiften i medfør af boafgiftslovens § 29, stk. 2.

Boafgiftslovens § 29, stk. 2, 1. pkt., bestemmer, at der i gaveafgift kan fratrækkes tinglysningsafgift, som gavemodtager eller gavegiver har betalt af gaveandelen i forbindelse med ejendomsoverdragelse. Efter stk. 2, 2. pkt., kan tinglysningsafgiften dog fratrækkes fuldt ud i gaveafgiften ved overdragelse af ejendomme, der anvendes helt eller delvis i gavegivers eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, og som efter overdragelsen anvendes helt eller delvis i modtagerens eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed. Det følger af stk. 2, 3. pkt., at det alene er den variable del af tinglysningsafgiften på 0,6 %, der kan fratrækkes i gaveafgiften.

Formålet med § 29, stk. 2, er ifølge bestemmelsens forarbejder at undgå, at den samme overdragelse udløser både gaveafgift og variabel tinglysningsafgift (Folketingstidende 1994-95, tillæg A, lovforslag nr. L 254, s. 3856, og Folketingstidende 1998-99, tillæg B, betænkning over lovforslag nr. L 209, s. 1119).

Det fremgår ikke udtrykkeligt af bestemmelsen, at det er en betingelse for, at tinglysningsafgift kan fratrækkes i gaveafgift, at tinglysningsafgiften er betalt i forbindelse med tinglysning af gavemodtagers adkomst. Højesteret finder imidlertid, at ordlyden må forstås således, at den forudsætter, at der er sket en ejendomsoverdragelse fra gavegiver til gavemodtager, og at der ved tinglysning af gavemodtagers adkomst er betalt tinglysningsafgift. Denne forståelse understøttes af bestemmelsens formål og af sammenhængen mellem 1. og 2. pkt. Der kan således ikke fratrækkes tinglysningsafgift, der er betalt i forbindelse med, at tredjemand får tinglyst adkomst til en ejendom. Dette gælder, uanset om tredjemand er et selskab, som ejes helt eller delvist af gavemodtager.

Det følger heraf, at ingen del af tinglysningsafgiften kan fratrækkes i afgiften af den gave, som A gav til B, idet tinglysningsafgiften er betalt, i forbindelse med at C K/S fik tinglyst adkomst til de omhandlede ejendomme. Det bemærkes herved, at der ikke er tale om, at gaven til B har udløst dobbeltafgift i form af både

gaveafgift og tinglysningsafgift, idet pligten til at betale tinglysningsafgift indtraf som følge af, at C K/S fik tinglyst sin adkomst til ejendommene.

Højesteret tiltræder af de grunde, som landsretten har anført, at A og B heller ikke efter en forvaltningsretlig lighedsgrundsætning er berettiget til at fratrække tinglysningsafgiften i gaveafgiften. Højesteret finder af de samme grunde, at de heller ikke kan have haft en berettiget forventning herom.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A og B solidarisk betale i alt 35.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.